

УДК 342.922: 351.863:355.01](477)(043.3)

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2025.44.07>

Ханикін Д. В.

**МІНІСТЕРСТВО З ПИТАНЬ СТРАТЕГІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
(АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)**

Для забезпечення в країні сталого розвитку промислових галузей економіки, що мають стратегічне значення для держави Уряд ухвалив рішення у формі постанови «Про утворення Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України» від 22.07.2020 №624, якою створив новий центральний орган виконавчої влади – Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України (надалі – Міністерство, установа). Міністерство є відповідальним органом державної влади за забезпечення, формування та реалізацію державної політики в військово-промисловій сфері. Передумовами створення Міністерства стало намагання уряду запровадити сприятливі умови для розвитку оборонних підприємств України, модернізації виробничих потужностей військово-промислового комплексу.

Діяльність новоствореного Міністерства набула особливого значення в забезпеченні економічної безпеки України під час запровадження воєнного стану. Протягом трьох років установа здійснює перерозподіл значної частини фінансових ресурсів на підтримку стійкості національної економіки країни та заходи з підвищення обороноздатності держави. За діяльністю суб'єктів господарювання, що мають стратегічне значення для забезпечення економічної стійкості і захисту держави Міністерство здійснює координація та контроль. Міністерство також покликано забезпечити формування державної політики в промисловій, військово-промисловій, літако-космічній сферах національної економіки.

Функціонування Міністерства вивчали зокрема наступні вчені:

- О.І. Амоша та В.М. Геєць – досліджували питання планування діяльності стратегічних промислових галузей;*
- І.І. Залізник з М. Біловим, приділяли увагу модернізації національного оборонно-промислового комплексу, шляхом впровадження нових технологій виробництва, збільшення частини експорту продукції;*
- Ю.І. Яковленко і О.М. Коваленко – аналізували співпрацю Міністерства з іншими структурами (державного та приватного сектору) в частині впровадження інноваційного підходу в стратегічних галузях економіки;*
- В. Лисенко – вивчав проблеми та ризики, які вирішує Міністерство в умовах політичної кризи та бойових дій. Проблеми браку фінансових ресурсів, бюрократії виділяються серед інших;*
- О. Дяченко та інші вчені – досліджували прогалини нормативно-правових актів, що регулюють діяльність Міністерства. Вчені дійшли висновку, що недостатня деталізація законодавчих актів значно ускладнює їх практичне застосування.*

Ключові слова: *оборонні закупівлі, оборонно-промисловий комплекс, загрози національної безпеки, державне управління, економічна стійкість держави, адміністративно-правове забезпечення (аспект).*

Законодавчою базою забезпечення діяльності Міністерства є низька адміністративно-правових актів, що визначають організаційну структуру установи, повноваження, основні завдання, питання співпраці з іншими структурами. Основними нормативно-правовими актами є:

Конституція України [1] – визначає основні принципи державного управління, зокрема Міністерства;

Закон України «Про центральні органи центральної влади» [2] – закріплює основні засади діяльності органів влади центрального рівня;

Закон України «Про національну безпеку України» [3] – охоплює питання державної політики у сфері оборони країни, зокрема діяльності оборонно-промислового комплексу;

Закон України «Про оборонні закупівлі» [4] – здійснює регулювання сфері закупівель товарів, предметів та послуг оборонного значення.

Постановами Уряду врегульована питання створення Міністерства з визначенням ключових завдань діяльності, та регламентовано права, обов'язки та функції установи.

Основні засади державної військово-промислової політики, цілі реформування оборонно-промислового комплексу визначено Стратегією розвитку оборонно-промислового комплексу України (надалі – Стратегія) прийнято згідно із рішенням Ради національної безпеки і оборони України «Про Стратегію розвитку оборонно-промислового комплексу України» та затверджено Указом Президента України від 20.08.2021 №372/2021. Ухвалена Стратегія являє собою основу для створення та прийняття державних цільових програм з розвитку оборонно-промислового комплексу, що сприятимуть ефективному використанню ресурсів для забезпечення сталому розвитку оборонних потужностей країни, підвищення частки імпортозаміщення. Стратегія виступає плановим стратегічним документом, що передбачає створення в системі оборонно-промислового комплексу заходів стратегічного планування; здійснення корпоратизації оборонних підприємств; заходів із заміщення імпортованих технологій і ресурсів вітчизняними; створення умов для створення підприємств оборонного комплексу зі спільним (зарубіжним) капіталом.

В процесі впровадження міжнародних стандартів та кращих світових практик до національного законодавства Міністерством підписало міжнародні угоди. Для запровадження системи сертифікації у стратегічних галузях установою було прийнято відповідні накази. Наказом Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України «Про затвердження Критеріїв, за якими здійснюється визначення Міністерством з питань стратегічних галузей промисловості України підприємств, установ і організацій у сфері оборонно-промислового комплексу, промисловості, авіабудівній галузі та у сфері космічної діяльності такими, що мають важливе значення для національної економіки» від 26.12.2024 №192 (zareestrovano v Minjosti від 01.01.2025 за №5/43411) було затверджено Критерії, що визначають підприємства, установи та організації як стратегічні для економіки країни. Зазначені Критерії створюють механізм визначення стратегічних підприємств в галузях, що особливо важливими (оборонно-промисловий комплекс, промисловість, авіабудівній та космічна діяльності) для національних економічних відносин. До особливо важливими є суб'єкти, що є виробниками товарів, поставальниками робіт чи послуг щодо виготовлення, розробки, модернізації, ремонту та утилізації зброї і боєприпасів, спеціальної (військової) техніки, що використовуються військовими формуваннями та ЗСУ, а також іншими уповноваженими суб'єктами.

Відповідно до Положення про Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України, що затверджене постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України» від 07.09.2020 №819, основними завдання та функціями Міністерства є: запровадження державної політики, що забезпечує ефективне функціонування стратегічних галузей економіки; контролювати ефективність проведення закупівель у сфері оборони; сприяти розвитку інноваційних технологій на підприємствах стратегічного значення; здійснювати поліпшення нормативно-правової бази стратегічного сектору країни. Перелічені вище завдання та функції займають значне місце в забезпеченні національної безпеки, здійснюють безпосередній вплив на економічний та технологічний розвиток держави. Держава в особі Міністерства виступає суб'єктом оборонно-військового промислового співробітництва в світі та забезпечує сталий розвиток стратегічних підприємств.

Для забезпечення фінансування функцій установи уряд у відповідності до постановою Кабінету Міністрів України від 01.09.2021 № 9516 запроваджено державні програми розвитку, а саме: державна цільова науково-технічна програма розвитку авіаційної промисловості на 2021–2030 роки.; загальнодержавна цільова науково-технічна космічна програма України 2021–2030 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.07.2021 № 15-р «Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України 2021–2030 роки»). Державні цільові науково-технічні програми розвитку авіа-космічної діяльності являє собою документи, що спрямовані на забезпечення сталого розвитку авіа-космічної промисловості шляхом:

– підтримки функціонування авіа та космічної діяльності та збереження статусу авіаційної та космічної держави;

- модернізація виробничих потужностей авіа-космічної техніки та збереження державних замовлень на певному рівні;
- формування транспортної інфраструктури авіа-космічного значення шляхом накопичення парку повітряних суден цивільної призначення на території країни;
- забезпечення науково-дослідного, технічного, технологічного підтримки для ефективної авіа – космічної діяльності;
- здійснення заходів розширення міжнародного співробітництва та забезпечення конкурентоспроможності України на ринках авіа – космічної діяльності.

Положенням також визначено, що пріоритетні напрями діяльності установи із забезпечення державної економічної безпеки, а саме:

1. Для адміністративно-правового забезпечення галузей стратегічного значення: розробка нормативно-правових актів, що належать до компетенції Міністерства та здійснюють підтримку підприємств оборонно-промислового комплексу; впровадження координація заходів з підтримки підконтрольних стратегічних підприємств, зокрема яким завдано шкоди внаслідок війни; забезпечення сертифікації продукції оборонно-промислового комплексу у відповідності до стандартів НАТО;

2. Для підвищення ефективності оборонно-промислового комплексу: запровадження програм з імпортозаміщення для зменшення частки іноземних комплектуючих, що використовуються у особливо важливих технологіях; організація випробувань зразків озброєння і техніки для ЗСУ; залучення інвестицій у розвиток національних стратегічних галузей промисловості;

3. Для забезпечення економічної стійкості в умовах військової агресії: підтримка в умовах війни стабільної роботи особливо важливих для економіки підприємств, зокрема в питаннях їх евакуації з місць бойових дій, відновлення пошкоджених об'єктів тощо; здійснення контролю за галузями, що є стратегічними для економіки країни та мають особливий інтерес з боку держави; здійснювати координацію та взаємодію з органами виконавчої влади для своєчасного реагування на виклики, що спричинені війною; підготовка пропозиції до нормативно-правових актів, що належать сфери безпеки держави; адаптації законодавства України до законодавства ЄС з питань, що відносяться до компетенції установи; регулювання в Україні космічної діяльності в межах юрисдикцією країни і за її межами.

Законодавством наділено установу значними повноваженнями в сфері проведення оборонних закупівель. При плануванні оборонних закупівель Міністерство згідно із статтею 5 Закону України «Про оборонні закупівлі» здійснює: з урахуванням пропозицій замовників складає зведені трирічні плани закупівель товарів, робіт/послуг оборонного призначення, а також вносить зміни та подає після затвердження комітетом Верховної Ради України, до повноважень якого належать питання національної безпеки, оборони та розвідки, в установленому порядку на розгляд Уряду; направляє на затвердження Ради національної безпеки і оборони України основні показники закупівель, а також вносить зміни до них на планові бюджетні періоди, та орієнтовні показники обсягів закупівель и на наступні два планові бюджетні періоди; здійснює контроль за діяльністю державних замовників на етапі планування та проведення оборонних закупівель, а також коригування трирічного плану закупівель; розглядає пропозиції від державних замовників щодо зведеного трирічного плану закупівель; координує впровадження роботи реєстру та його безперебійну роботу; здійснює консультативну підтримку державним замовникам з організації закритих закупівель розглядає звіти про результати здійснення оборонних закупівель від замовників щодо виконання державних контрактів (договорів) за закритими закупівлями; запроваджує порядок проведення переговорів та порядок укладення державного контракту (договору) з єдиним виконавцем; звітує перед Урядом про хід виконання оборонних закупівель та використання бюджетних коштів за закритими закупівлями проводить політику та приймає правила здійснення оборонних закупівель з дотриманням вимог законодавства про державну таємницю подає Уряду щорічні звіти про результати здійснення оборонних закритих закупівель в установленому порядку на звітні дати.

При планування оборонних закупівель Міністерство здійснює наступні заходи: замовляє маркетингові дослідження на ринку оборонних замовлень; складає плани закупівель

оборонного призначення з розробленими показниками; затверджує зведені трирічні плани закупівель, що здійснюються в закритому порядку; веде електронний реєстр учасників закупівель та виконавців державних контрактів (договорів); розміщення оголошень про проведення оборонних закупівель; заключення державних контрактів (договорів) за закупівлями, що здійснюються в закритому порядку; контролює виконання, коригування державних контрактів (договорів) та складанням звітів про виконання, що передбачено постановою Кабінету Міністрів України «Питання оборонних закупівель» від 03.03.2021 № 363.

З поміж іншого, установа виступає державним замовником оборонних закупівель. Адміністративно – правовий статус Міністерства як замовника у сфері оборони, що виступає суб'єктом забезпечення закупівель оборонного замовлення держави та органом виконавчої влади в одній особі. Тим самим, будучи центральним органом виконавчої влади одночасно виступає суб'єктом (головним органом) планування закупівель у сфері оборони та замовником оборонних закупівель. Як органу державної влади Міністерству визначено мету, завдання, функції та повноваження його діяльності, що інтегровані в забезпечення розвитку оборонно-промислового комплексу, та зрештою національної безпеки.

В кінці жовтня 2024 року установою прийнято наказ «Про затвердження Порядку здійснення службою державного замовника закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення, що становлять державну таємницю, та укладення державних контрактів (договорів) щодо таких закупівель на період дії правового режиму воєнного стану» від 24.10.2024 №145 (zareєстровано в Мінюсті від 01.11.2024 №1651/42996), яким затверджено Порядок здійснення службою державного замовника закупівель товарів, робіт і послуг оборонного призначення, що становлять державну таємницю, та укладення державних контрактів (договорів) щодо таких закупівель на період дії правового режиму воєнного стану (надалі – Порядок). Порядок створено механізм здійснення ДП «Український центр «Безпека» закупівель оборонного значення, що складають державну таємницю, та укладання державних угод оборонних закупівель на період дії воєнного стану. Визначено Порядком умови для укладання угод, здійснення авансування за державними контрактами (договорами), супровід та контроль за станом виконанням укладених угод, звітування про результати виконання державних закупівель.

Сконцентровані в установі повноваження: управління суб'єктами обороно-промислового комплексу, забезпечення державної політики у сфері оборонного замовлення, визначення напрямів формування цільової науково-технічної програми розвитку стратегічної промисловості країни, створюють ризики зловживань, правопорушень у сфері корупції та загрози в галузі корпоратизації вітчизняних оборонних підприємств.

З аналізу наукових праць присвячених розвитку стратегічних галузей економіки країни, вченими виявленні категорії ризиків та викликів з яким в процесі своєї діяльності стикається Міністерство, зокрема: ризики управління стратегічними підприємствами – ефективність управління стратегічними галузями залежить від своєчасного прийняття управлінських рішень з впровадження методів індикації системних ризиків, та заходів з оцінки мінімізації шляхом зменшення витрат, забезпечення належного рівня конкурентоспроможності тощо; ризики інвестиційні – створення привабливого інвестиційного клімату в промисловості супроводжується ризиками постійних законодавчих змін, інфляційними процесами та іншими факторами, що перешкоджають сталому економічному розвитку країни; ризики з підприємництва – в процесі своєї діяльності стратегічні підприємства стикаються з фінансовими, виробничими та ринковими ризиками, що спонукають їх запроваджувати заходи сталого розвитку чи стратегії управління, з метою запобігання певних наслідків.

Теоретичні дослідження ризиків та викликів, що виникають під час діяльності Міністерства дозволяє забезпечити розвиток стратегічної промисловості країни, та національної безпеки у сфері оборонно-промислового комплексу. Оборонно-промисловий комплекс займає особливе значення в забезпеченні національної безпеки та оборони України. Російське вторгнення спричинило виникнення загроз для промисловості держави. Основними загрозами для стратегічного сектору та національної безпеки є: загрози військово-політичні: військові дії на території створюють загрози фізичного знищення унікальних підприємств оборони, ускладнення

міжнародної співпраці внаслідок запровадження санкцій та обмежень у сфері експорту технологій, що є стратегічними; загрози інформаційної безпеки: дезінформація та гібридні інформаційні атаки спричиняють дестабілізацію та підрив довіри до органів державної влади; загрози інноваційно-технологічному розвитку: недостатній рівень технологічного забезпечення впливає на забезпечення конкурентоспроможності стратегічного сектору економіки, нерозвинута галузь виготовлення передових військових технологій, сучасні компоненти та матеріали не доступні внаслідок запровадження санкцій, здійснення кібератак на виробничо-управлінські системи, недостатнє фінансування наукових (дослідних та конструкторських) установ; загрози фінансово-економічної стійкості: не забезпечення стабільності економічного розвитку, інфляційні процеси, та інші фінансові ризики, недостатність фінансування, відсутність довгострокового планування розвитку оборонних підприємств тощо; загрози професійного розвитку персоналу: витік професійних кадрів за кордон та недостатній рівень підготовки негативно безпосередньо загрожують розвитку підприємств стратегічного сектору; загрози корупційного та управлінського характеру: бюрократія та неефективна система державно управління затягують розвиток стратегічного сектору, корупція сфері оборонних державних закупівель, не запровадження прозорого механізму державно-приватного співробітництва.

Для мінімізації зазначених вище загроз Міністерство здійснює активні заходи із залучення громадських інституцій і союзи промисловців, та запроваджуючи комплексний підхід для подолання загроз та запобігання їх негативним наслідкам. Долаючи внутрішні та зовнішні загрози Міністерство прагне забезпечити сталий розвиток промислового сектору країни. Для подолання загроз Міністерство здійснює заходи: з посилення співпраці з зарубіжними інституціями з метою покращення технологічного та інвестиційного розвитку галузі; з реформування структури управління оборонної галузі, впровадження умов для прозорості проведення оборонних закупівель та з метою забезпечення державно-приватного партнерства; з розширення виробництва сучасних видів озброєння та військової техніки; з відновлення співпраці з науково-дослідними інститутами у сфері оборони та безпеки країни.

На розвиток оборонної промисловості також негативно вплинули такі чинники. Одним з них є масштабні руйнування оборонної інфраструктури та підприємств зайнятих в оборону промислового комплексу впродовж останніх 3 років. Руйнування цивільної та військової інфраструктури України загострюються в умовах браку фінансових ресурсів на відновлення, модернізації виробничих потужностей стратегічних підприємств. Другом є втрати фахівців, які були зайняті на підприємствах оборони через їх призов під час мобілізації чи еміграція за кордон, що призвело до втрати кваліфікованого кадрового ресурсу.

Підсумовуючі вище викладене слід наголосити, що Міністерство приділяє велику увагу вирішенню значних для економіки держави питань, зокрема щодо просування та модернізації оборонно-промислового комплексу. Для виготовлення сучасної оборонної продукції було розформування ДП «УкрНДІспецсталь» від початку утворення установи, та відкрито Центр сертифікації зі спеціальних сталей, сплавів та металургійного матеріалознавства (надалі – Центр). Створено такого Центру дало змогу зменшити витрати національних підприємств на здійснення на території країни відповідної сертифікації металургійної продукції.

У відповідності до проекту розпорядження Уряду «Про схвалення Концепції Державної цільової оборонної програми з реалізації в інтересах сектору безпеки та оборони України проекту з виконання наукових досліджень і розробок, розробок нових технологій» анонсовано створення державного підприємства «Агентство оборонних технологій», для впровадження інноваційних видів озброєння. Зазначена Агенція має стати українським аналогом Defense Advanced Research Projects Agency, що є Агентством інноваційних оборонних дослідницьких проєктів Міністерства оборони США. Вказаний проєкт наразі не пройшов процедуру затвердження. Агентство оборонних технологій матиме повноваження для формування розробок інноваційних технологій за участі науково-дослідних установ різної форми власності.

Висновки. Міністерство відіграє ключову роль у забезпеченні обороноздатності, особливо в умовах воєнного стану. Адміністративно-правове забезпечення діяльності Міністерства під час війни включає низку аспектів, спрямованих на ефективну реалізацію його функцій.

Діяльність Міністерства регулюється зокрема Законом України "Про правовий режим воєнного стану", який надає органам державної влади, включаючи установи, додаткові повноваження для забезпечення національної безпеки та оборони. Стаття 8 вказаного закону передбачає можливість використання ресурсів підприємств для потреб оборони, що є важливим для координації роботи стратегічних галузей промисловості. Адміністративно-правові норми визначають порядок створення та правовий статус суб'єктів, форми і методи управлінської діяльності, а також регулюють відносини між органами влади та підприємствами. Ці норми забезпечують чітке правове регулювання суспільних відносин у сфері публічного адміністрування, що є критично важливим під час війни.

В умовах воєнного стану необхідно забезпечити тісну взаємодію між Міністерством та іншими органами державної влади, військовим командуванням і підприємствами стратегічних галузей для оперативного прийняття рішень. Адаптація нормативно-правової бази: Важливо своєчасно оновлювати та адаптувати нормативно-правові акти, що регулюють діяльність стратегічних галузей, враховуючи поточні виклики та потреби оборони. Забезпечення законності: необхідно дотримуватись принципу верховенства права, забезпечуючи баланс між потребами оборони та правами суб'єктів господарювання, а також громадян.

Для ефективного управління стратегічною промисловістю за Міністерством слід закріпити повноваження у сфері державного експертного контролю. Створення дієвої системи тримання і переваг, Міністерство необхідно було б наділити повноваженнями з координації та контролю за суб'єктами, що є відповідальними за здійснення експорту та імпорту закупівель військового призначення. Відповідальності Міністерство полягала б: в державній підтримці експорту в галузі, що вважаються стратегічними для економіки країни; в підвищенні ефективності використання коштів державних підприємств у сфері оборони та в забезпеченні виготовлення високотехнічної продукції для експорту.

Використана література:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>;
2. Про центральні органи центральної влади : Закон України від 17.03.2011 №3166-VI. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>;
3. Про національну безпеку України Закон України від 21.06.2018 №2469-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>;
4. Про оборонні закупівлі : Закон України від 17.07.2020 №808-IX. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/808-20#Text>.

References:

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003). Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 № 435-IV [Civil Code of Ukraine of January 16, 2003 № 435-IV]. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, no. 11, art. 461. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>;
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011). Pro tsentralni orhany tsentralnoi vlady: Zakon Ukrainy vid 17.03.2011 №3166-VI. [The Law of Ukraine "On the National Security and Defense Council of Ukraine"], URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>;
3. The Verkhovna Rada of Ukraine (2018). Pro Radu natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21.06.2018 № 2469-VIII [The Law of Ukraine "On the National Security and Defense Council of Ukraine"]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>;
4. The Verkhovna Rada of Ukraine (2020). Pro oboronni zakupivli: Zakon Ukrainy vid 17.07.2020 № 808-IX [The Law of Ukraine "On the National Security and Defense Council of Ukraine"]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/808-20#Text>;

Khanykin D. The Ministry of Strategic Industries of Ukraine as a Subject of Ensuring National Economic Security under Martial Law (Administrative and Legal Aspect)

To ensure the sustainable development of industrial sectors of the economy that are of strategic importance to the state, the Government decided to establish a new central executive body – the Ministry of Strategic Industries of Ukraine (hereinafter referred to as the Ministry, the institution) [1]. The Ministry is a responsible government body for ensuring, formulating and implementing state policy in the military-industrial sector. The prerequisites for the creation of the Ministry were the government's attempts to introduce favorable conditions for the development of Ukrainian defense enterprises and modernization of the military-industrial complex's production facilities.

The activities of the newly created Ministry were of particular importance in ensuring Ukraine's economic security during the introduction of martial law. For three years, the institution has been redistributing a significant portion of financial resources to support the sustainability of the national economy and measures to improve the state's defense capabilities. The Ministry coordinates and controls the activities of business entities that are of strategic importance for ensuring economic stability and defense of the state. The Ministry is also tasked with ensuring the formation of state policy in the industrial, military-industrial, and aerospace sectors of the national economy.

The functioning of the Ministry was studied, in particular, by the following scholars:

O.I. Amosha and V.M. Heets, who studied the issues of planning the activities of strategic industrial sectors;

I.I. Zalizniak and M. Bilov, who paid attention to the modernization of the national defense industry by introducing new production technologies and increasing the share of exports;

Y.I. Yakovlenko and O.M. Kovalenko – analyzed the cooperation of the Ministry with other structures (public and private sectors) in terms of implementing an innovative approach in strategic sectors of the economy;

V. Lysenko – studied the problems and risks faced by the Ministry in the context of the political crisis and military operations. The problems of lack of financial resources and bureaucracy stand out among others;

O. Dyachenko and other scholars studied the gaps in the legal acts regulating the Ministry's activities. The researchers concluded that the lack of detail in the legislation significantly complicates its practical application.

Key words: *defense procurement, defense industry, national security threats, public administration, economic sustainability of the state, administrative and legal support (aspect).*